Stanisław Wawszczak

Gentleman

Gentleman to taki
dziwny Facet
co nikt Go nie traktuje
serio
lecz wszyscy miłym zwą
Dżentelmen to taki
dziwny gość,
co Kwiaty nieznajomej
daje
I szczerze dziwi się
kobiecie
co się go pyta „Skąd?”

Zrozumieć Dżentelmena
duszę
To jakby posiąśc skarb
lecz wdrozyc się w dziwactwa te
To krzywdę zrobić mu...

Więc świat się cieszy
z Gentelmanów
Bo choć wymarli dawno już
To cenni jakże są.
A kiedyś może właśnie Ty
dostaniesz różę swą...
Szukajcie Moje Panie
Dżentelmenów wciąż.
I o szacunku
nie mówmy już
Gość przecie śmieszny to!